

Epitaf for F. Bagger

I Aaret 1775 havde Bagger (1710-1791) ladet plante et Par Elmetræer ved Refsvindinge Kirkes Østgavl, hvor han vilde have sin Grav.

Aaret forud havde han anskaffet en stor Mindesten, som skulde indsættes i Kirkegavlen ovenover Gravstedet. Stenen blev straks forsynet med følgende Indskription:

NB! Transskriptionen er flere steder fejlagtig !

Herunder efter egen Anordning hviler

FRIDERICH BAGGER

Eier af Juulschou,
Kongelig Majestæts virkelig Etatsraad,
født paa Risinge i Aaret 1710,
En Descendent af den bekiendte Oluf Bagger.
Hans Ungdom, som var svagelig,
blev anvendt til Studeringer,
Hans Manddom
til Phycique, Jura, men især til Opmærksomhed
og Arbejdsomhed i Landvæsenet,
som med utrættelig Flid blev fortsat
i Alderdommen.
Saadan hans Flittighed,
som Gud rigelig velsignede,
gjorde ham til Velgører,
og
Skønt han som ugiot ingen Børn haver,
blev han dog en Fader
For mange fine trængende Venners Børn.
Ingen Fader for talrigste Familie
har arbejdet troligere for den
end han for Efterslægten.
Ved hans utrættelige Flid og Bekostning
blev Juuschous Gods 216 Tdr. og da adspredt
udi 9 Sogne, ej alene samlet tæt
Omkring Gaarden, men endog forøget
indtil 300 Tdr.
Saaledes stræbte han idelig
i en velindrettet og fordelagtigere Stand,
At kunne levere Efterskommerne alle Ting,
Gods, Skov, Mark og Bygninger.
Da han således havde opfyldt sit jordiske Kald,
Dog som den, der aldrig tabte Himmelen af Sigte,
endte han vel fornøjet
dette sit arbejdsomme Liv
i Aaret *)
Takkende Gud for Bistand og Velsignelse,
Haabende og forvissat om Opstandelse
Til et bedre evig og uforkrænkeligt.

Friderich Bagger.

Kobberstik af Bagger, kunstner og årstal ukendt

Stenen fortæller endvidere, at den er stukket Aar 1774 og indmuret 1789.

Underligt er det for Nutidsmennesker at tænke paa, at Bagger sikkert nu og da har dvælet ved

Gravstedet, har vel med en vis Tilfredshed læst sin egen Gravskrift? Denne er ikke beskeden, men er dog ej heller værre end flere andre Indskriptioner fra samme Tid.

* Dødsdag og Aar er tilføjet senere.

Kilde: Ejnar Pedersen, Friderich Bagger til Julskov, Nyborg 1919